

متن پرسش

غزل شماره ۳۱۲_ بُشْرَى إِذِ السَّلَامَةُ حَلَّتْ بِذِي سَلَمٍ / لِلَّهِ حَمْدٌ مُعْتَرِفٍ غَايَةَ النِّعَمِ / آن خوش خبر کجاست؟ که این فتح، مژده داد/ تا جان فِشَانَمَشِ چو زر و سیم در قَدَمِ / از بازگشتِ شاه در این طُرفِهُ منزل است/ آهنگِ خصم او به سراپرده عَدَمِ / پیمان شکن هرآینه گَرَدَد شکسته حال/ اِنَّ الْعُهُودَ عِنْدَ مَلِيكِ النَّهْيِ ذِمَمٍ / می‌جست از سحابِ اَمَلِ رحمتی ولی/ جز دیده‌اش مُعَايِنه بیرون نداد نَمِ / در نیلِ غم فُتَاد؛ سپهرش به طنز گفت/ اَلْآنَ قَدْ نَدِمْتُ و مَا يَنْفَعُ النَّدَمَ؟/ ساقی چو یارِ مَه رخ و از اهلِ راز بود/ حافظ بخورد باده و شیخ و فقیه هم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حضوری بس شکوهمند نسبت به آینده‌ای که با استقامت در مقابل جبهه استکبار پیش می‌آید که همان « از بازگشتِ شاه در این طُرفِهُ منزل است» و این که «آهنگِ خصم او به سراپرده عَدَم» و این انقلاب اسلامی جبهه مقابل را به سراپرده عدم می‌سپارد. زیرا گرفتار توهم است. https://eitaa.com/bartarin_hozoor/۲۸۰ موفق باشید